

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ 1980

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
132

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

473. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 111/73 Π.Δ. «περὶ κρίσεως τῆς σωματικῆς ικανότητος τῶν στρατευσίμων τῶν κατατασσομένων εἰς τὸ Στράτευμα, ὡς καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ Προσωπικοῦ ἐν γένει». ... 1
474. Περὶ κυρώσεως πινάκων τακτικῶν ἐτησίων κρίσεων ἔτους 1980 — 1981 Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν Πολεμικῆς Ἀεροπορίας. ... 2
475. Περὶ μερικῆς ἀνακλήσεως Προεδρικοῦ Διατάγματος καὶ κυρώσεως Συμπληρωματικοῦ Πίνακος Ἀξιωματικοῦ Πολεμικῆς Ἀεροπορίας. ... 3
476. Περὶ τοῦ Ἀναλυτικοῦ καὶ Ὁρολογίου Προγράμματος τοῦ Νηπιαγωγείου. ... 4
477. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ χρόνου προστασίας τῶν ναυτικῶν ἐκ κινδύνων ἐξ ἀτυχημάτων. ... 5

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

- Διόρθωση σφάλματος στὸ 327/1980 Π. Δ/γμα ἀρμοδιότητος ΥΠΕΠΘ. ... 6

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 473

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 111/74 Π.Δ. «περὶ κρίσεως τῆς σωματικῆς ικανότητος τῶν στρατευσίμων τῶν κατατασσομένων εἰς τὸ Στράτευμα, ὡς καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ Προσωπικοῦ ἐν γένει».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

- α. Τὴν παράγραφον Ιε τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ Ν. 660/77 «περὶ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τῶν Ὁργάνων τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως καὶ Ἐλέγχου τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων».
- β. Τὸ ἀρθρον 20 τοῦ Ν.Δ. 1327/73 «περὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ε.Δ.».
- γ. Τὴν παράγραφον 9 τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ Ν.Δ. 1400/73 «περὶ καταστάσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ε.Δ.».
- δ. Ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Συμβουλίου (Πρακτικὸν ὑπ' ἀριθ. 12 ἀπὸ 15.2.1980).
- ε. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 429/1980 Γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφαίσχαται καὶ ὀρίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ Παραρτήματος «Α» «Νοσήματα, παθήσεις καὶ βλάβαι ἐπηρεάζοντα τὴν ἀσκήσιν καθήκοντων προσωπικοῦ εἰς τινὰς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Ναυτικοῦ, τοῦ Π. Διατάγματος 111/74 «περὶ κρίσεως τῆς σωματικῆς ικανότητος τῶν στρατευσίμων τῶν κατατασσομένων εἰς τὸ Στράτευμα, ὡς καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει», ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1. «Οἱ ὑποψήφιοι Παραγωγικῶν Σχολῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ θὰ πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ἀπὸλυτον, ὀπτικήν ὁξύτητα:

α. Μάχμοι τῆς Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων 10/10 εἰς ἕκαστον ὀφθαλμὸν ἀνευ διορθώσεως.

β. Τεχνικοὶ τῆς Σχολῆς Ναυτικῶν Δοκίμων 6/10 εἰς ἕκαστον ὀφθαλμὸν ἀνευ διορθώσεως καὶ 10/10 κατόπιν διορθώσεως, τῆς διορθώσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ διὰ τὰς μυωπικὰς ὑάλους τὰς —1.0 διοπτρίας, διὰ τὰς ὑπερμετρωπικὰς ὑάλους τὰς +2.0 διοπτρίας καὶ +/—1.0 διὰ τὸν ἀστιγματισμὸν.

Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν θὰ πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἄθροισμα σφαίρας καὶ κυλίνδρου.

γ. Ὑποψήφιοι μαθηταὶ Παραγωγικῶν Σχολῶν Ὑπαξιωματικῶν 8/10 εἰς ἕκαστον ὀφθαλμὸν ἀνευ διορθώσεως καὶ 10/10 κατόπιν διορθώσεως, τῆς διορθώσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ διὰ τὰς μυωπικὰς ὑάλους τὰς —0.5 διοπτρίας, διὰ τὰς ὑπερμετρωπικὰς ὑάλους τὰς +1.0 διοπτρίας καὶ +/—0.50 διὰ τὸν ἀστιγματισμὸν. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν θὰ πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἄθροισμα σφαίρας καὶ κυλίνδρου.

Ἄπαντες οἱ ἀνωτέρω ὑποψήφιοι θὰ πρέπει ἐπιπροσθέτως νὰ ἀναγνωρίζουν τοὺς ἰσοχρωματικοὺς πίνακας ISHIHARA (φωσιολογικὴ ἀντίληψις χρωμάτων).

«2. Οἱ ὑποψήφιοι τῶν Παραγωγικῶν Σχολῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν Π.Ν. ὡς καὶ οἱ ἄλλοι εὐθείας κατατασσόμενοι, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν γενικὸν πίνακα ἀναγραφόμενων παθήσεων κρίνονται ὡς ἀκατάλληλοι ἐφ' ὅσον παρουσιάζουν:

α. Μεγάλου βαθμοῦ στενώσεις τοῦ ἐνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ἀκουστικῶν πόρων ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ ἐπιπτώσεως ἐπὶ τῆς ἀκουστικῆς ὁξύτητος.

β. Οὐλὰς ἢ ἀποτιτανώσεις, αἱ ὁποῖαι καταλαμβάνουν πλεον τοῦ 30% τῆς τυμπανικῆς μεμβράνης καὶ περιορίζουν τὴν κινητικότητά της ἢ προκαλοῦν ἐλάττωσιν τῆς ἀκουστικῆς ὁξύτητος μεγαλυτέραν τῶν 15 DECIBELS, εἰς τὰς συχνότητες 500, 1000 καὶ 2000 HZ τοῦ ἐνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ὠτων.

γ. Όξείας φλεγμονάς του ενός ή περισσότερων παρρηνικών κόλπων.

δ. Έκδηλον γυροειδή άλωση κίαν τριχωτού κεφαλής.

ε. Ξηροδερμία εκσεσημασμένη.

στ. Υπερίδρωσιν εκσεσημασμένην.

ζ. Εκτεταμένους μυκητιάσεις.

η. Ψώραν.

θ. Απώλειαν οδόντων περισσότερων των οκτώ (8) εξαρουμένων των σωφρονιστήρων.

ι. Απώλειαν οδόντων μέχρις οκτώ (8) εφ' όσον δεν υπάρχει αντικατάστασις τούτων με άκίνητον προσθετικήν εργασίαν μη προκαλούσαν λειτουργικάς διαταραχάς ή δεν είναι έφικτη τεχνικώς ή άποκατάστασις των έλλειπόντων οδόντων δι' άκίνητου προσθετικής εργασίας.

ια. Ανωμαλίας περί την διαμόρφωσιν του μηλικού μέρους των οδόντων προκαλούσας λειτουργικάς διαταραχάς (ναυονοντία, ιδόντος HUTCHINSON, άτελής άδχαμντινογενεσία, άτελής οδοντινογενεσία).

ιβ. Οδοντολυσίας εκτεταμένης οιασδήποτε αιτιολογίας.

ιγ. Νόσους του περιδοντίου εκτεταμένας μη επιδεχομένας θεραπείαν.

ιδ. Τερηθονισμένους κατὰ βάθος οδόντις άνω των (12) εώδεκα προκαλούντας διαταραχάς της μαστήσεως).

Άρθρον 2.

Είς τον αυτόν επί της Έθνηκής Αμόνης Υπουργόν, ανατίθενται την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Π. Διατάγματος.

Εν Αθήναις τη 27 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 474

Περί κυρώσεως πινάκων ταπτικων έτησιών κρίσεων έτους 1980—1981 Ανωτάτων και Ανωτέρων Αξιωματικών Πολεμικής Αεροπορίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψει:

α. Το άρθρον 39 του Ν.Δ. 178/1969 «περί Ίεραρχίας. Προαγωγών και Τοποθετήσεων των Μονίμων Αξιωματικών των Ένόπλων Δυνάμεων».

β. Τας υπ' αριθμ. 8 έως και 27 αποφάσεις του Ανωτάτου Αεροπορικού Συμβουλίου Κρίσεων, της ΣΤ' Συνεδριάσεως του έτους 1980, προτάσει του Ημετέρου επί της Έθνηκής Αμόνης Υπουργού, άπεφαισάζαμεν και όρίζομεν:

Κυροῦμεν τούς υπό του Ανωτάτου Αεροπορικού Συμβουλίου Κρίσεων συνταχθέντας Οριστικούς Πίνακες Ανωτάτων και Ανωτέρων Αξιωματικών Πολεμικής Αεροπορίας, έτους 1980—1981, ως ακολούθως:

α. Ανωτάτων Αξιωματικών.

1) Διατηρητέων Ταξιάρχων Ίπταμένων.

2) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Ταξιάρχων Ίπταμένων.

3) Διατηρητέων Ταξιάρχων Τεχνικού Α'. Οικονομικού, Εφοδιασμού, Αεραμύνης, Μετεωρολόγου, Υγειονομικού.

4) Προακτέου κατ' αρχαιότητα Ταξιάρχου Τεχνικού Α'.

β. Ανωτέρων Αξιωματικών.

1) Ίπταμένων:

α) Διατηρητέων Σμηνάρχων.

β) Διατηρητέων Σμηνάρχων Υπηρεσίας Έδάφους Έπετηρίδος Ίπταμένων.

γ) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Σμηνάρχων.

δ) Προακτέου κατ' αρχαιότητα Σμηνάρχου Υπηρεσίας Έδάφους Έπετηρίδος Ίπταμένων.

ε) Προακτέων κατ' έκλογήν Αντισμηνάρχων.

στ) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Αντισμηνάρχων.

ζ) Παραμενόντων είς τον αυτόν βαθμόν Αντισμηνάρχων.

2) Ραδιοαυτίλων:

Προακτέων κατ' έκλογήν Αντισμηνάρχων.

3) Τεχνικού Α':

α) Διατηρητέων Σμηνάρχων.

β) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Σμηνάρχων.

γ) Προακτέων κατ' έκλογήν Αντισμηνάρχων.

δ) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Αντισμηνάρχων.

4) Οικονομικού:

α) Διατηρητέων Σμηνάρχων.

β) Προακτέου κατ' έκλογήν Σμηνάρχου (άρθρον 33 Ν.Δ. 178/69).

γ) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Σμηνάρχων.

δ) Προακτέων κατ' έκλογήν Αντισμηνάρχων.

ε) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Αντισμηνάρχων.

5) Εφοδιασμού:

α) Διατηρητέων Σμηνάρχων.

β) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Σμηνάρχων.

γ) Ευδονίμως τερματίσαντος την σταδιοδρομίαν του Σμηνάρχου (άρθρον 36 Ν.Δ. 178/69).

δ) Προακτέων κατ' έκλογήν Αντισμηνάρχων.

ε) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Αντισμηνάρχων.

στ) Παραμενόντος είς τον αυτόν βαθμόν Αντισμηνάρχου.

6) Αεραμύνης (Έλεγκτών Αεραμύνης):

α) Διατηρητέων Σμηνάρχων.

β) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Σμηνάρχων.

γ) Προακτέων κατ' έκλογήν Αντισμηνάρχων.

δ) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Αντισμηνάρχων.

7) Αεραμύνης (Αμόνης Αεροδρομίων):

α) Διατηρητέων Σμηνάρχων.

β) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Σμηνάρχων.

γ) Προακτέου κατ' έκλογήν Αντισμηνάρχου.

8) Διοικητικού (Γενικών Υπηρεσιών):

α) Διατηρητέων Σμηνάρχων.

β) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Σμηνάρχων.

γ) Προακτέου κατ' έκλογήν Αντισμηνάρχου.

δ) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Αντισμηνάρχων.

ε) Παραμενόντων είς τον αυτόν βαθμόν Αντισμηνάρχων.

9) Διοικητικού (Μετεωρολόγων):

α) Διατηρητέου Σμηνάρχου.

β) Προακτέου κατ' αρχαιότητα Σμηνάρχου.

γ) Προακτέων κατ' έκλογήν Αντισμηνάρχων.

10) Διοικητικού (Φωτογράφοι):

Διατηρητέου Σμηνάρχου.

11) Υγειονομικού (Ίατρών):

α) Διατηρητέων Σμηνάρχων.

β) Προακτέου κατ' έκλογήν Σμηνάρχου (άρθρον 33 Ν.Δ. 178/69).

γ) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Σμηνάρχων.

δ) Προακτέων κατ' έκλογήν Αντισμηνάρχων.

12) Υγειονομικού (Οδοντιάτρων):

α) Διατηρητέου Σμηνάρχου.

β) Προακτέου κατ' έκλογήν Αντισμηνάρχου.

γ) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Αντισμηνάρχου.

13) Χημικού:
Διατηρητέου Σμηναρχου.

14) Τεχνικής Ύψοστηρίξεως:

- α) Εὐδοκίμως τερματίσαντος τὴν σταδιοδρομίαν του Σμηναρχου (ἄρθρον 36 Ν.Δ. 178/69).
β) Προαχθέντος κατ' ἐκλογὴν Ἀντισμηναρχῶν (Τεχνικοῦ).
γ) Παραμενόντων εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν Ἀντισμηναρχῶν (Ἐφοδιασμοῦ καὶ Τεχνικοῦ).

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 475

Περὶ μερικῆς ἀντικλήσεως Προεδρικοῦ Διατάγματος καὶ κυρώσεως Συμπληρωματικοῦ Πίνακος Ἀξιωματικοῦ Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

α. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 178/1969 «περὶ Ἱεραρχίας, Προαγωγῶν καὶ Τοποθετήσεων τῶν Μονίμων Ἀξιωματικῶν τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων», ὡς ἐτροποποιήθη.

β. Τὸν Ν. 13/1975 «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 41/3.3.1975 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀφορώσης εἰς τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν κειμένων περὶ προαγωγῶν καὶ καταστάσεων τῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων Διατάξεων».

γ. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1086/1979 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν.

δ. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 5 ἀπόφασιν τῆς 12ης/17.4.1980 Συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἀρχηγῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαντες καὶ ὀρίζοντες:

Ἀνακαλοῦμεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 154/15.3.1975 Προεδρικὸν Διάταγμα «περὶ Κυρώσεως Πίνακων Ἀξιωματικῶν Ἀεροπορίας» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 45/15.3.1975 φύλλον Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεύχος Α'), εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τοῦτο τὴν κύρωσιν τοῦ Πίνακος ἐκτάκτου κρίσεως ἀποστρατευτῶν Ἐπισμηναγῶν Τεχνικοῦ Β' εἰδικῶς καὶ μόνον ὡς πρὸς τὸν Ἐπισμηναγὸν Τεχνικοῦ Β' (Μηχανικὸν) Νεστορίδην Βασίλειον (5328), λόγῳ ἀκυρώσεώς του διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1086/1979 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν.

Κυροῦμεν τὸν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀρχηγῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων συνταχθέντα Συμπληρωματικὸν Πίνακα Ἐκτάκτου Κρίσεως Ἀποστρατευτέου Ἐπισμηναγοῦ Τεχνικοῦ Β' (Μηχανικοῦ) διὰ τὸ ἔτος 1975, λόγῳ ἐπαναλήψεως τῆς κρίσεώς του, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1086/1979 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 476

Περὶ τοῦ Ἀναλυτικοῦ καὶ Ὁρολογίου Προγράμματος τοῦ Νηπιαγωγείου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντας ὑπόψη:

1. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. 309/1976 «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπ/σεως».
2. Τὴ γνωμοδότηση τοῦ Κ.Ε.Μ.Ε. ἀριθ. 100/79.
3. Τὴ γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἀριθ. 332/80, με πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀποφασίζουμε:

Ἄρθρο 1.

Σκοπὸς τοῦ Νηπιαγωγείου.

«Σκοπὸς τοῦ Νηπιαγωγείου εἶναι νὰ συμπληρώσῃ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν οἰκογενειακὴν ἀνατροφὴν διὰ τῆς διδασκαλίας τρόπων ἐκφράσεως καὶ συμπεριφορᾶς καὶ διὰ τῆς καλλιέργειας ἔξεων, διὰ τῶν ὁποίων τὰ νήπια θὰ ἀναπτυχθῶν σωματικῶς καὶ διανοητικῶς καὶ θὰ προσαρμοσθοῦν εἰς τὸ φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον» (Ἄρθρο 4 Ν. 309/1976)

Ὁ Γενικὸς σκοπὸς τῆς προσχολικῆς ἀγωγῆς ἐντάσσεται στὰ πλαίσια τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἐξελισσομένου ἀνθρώπου. Τὸ νήπιο ἀντιμετωπίζεται στὸ σύνολό του ὡς ἓνα ὄν με αὐτοτέλεια, ἰδιαιτερότητα καὶ δυναμισμό.

Τὸ Νηπιαγωγεῖο ἀποσκοπεῖ νὰ εὐνοήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σωματικῆς, ψυχικῆς καὶ διανοητικῆς υγείας τοῦ νηπίου καὶ νὰ δραστηριοποιήσῃ ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερον τὶς ἀτομικὲς του δυνατότητες. Ἐπιδιώκει νὰ δώσῃ τὴ δυνατότητα στὸ νήπιο νὰ ἐξερευνᾷ, νὰ κατακτᾷ καὶ νὰ ὀργανώνει τὸ περιβάλλον καὶ νὰ ἀναπτύσσεται δημιουργώντας.

Ἀναλυτικὰ τὸ Νηπιαγωγεῖο ἐπιδιώκει:

1. Τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συναισθηματικότητος τοῦ νηπίου φροντίζοντας:

— Νὰ διευκολύνῃ τὸ νήπιο νὰ ὑπερπηδῇ τις συναισθηματικὲς δυσκολίες ποὺ δημιουργοῦνται μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσή του ἀπὸ τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον.

— Νὰ προσφέρει εὐκαιρίες γιὰ δημιουργίαν εὐχάριστων συγκινήσεων, ἀτομικῶν ἀλλὰ καὶ μέσα στὴν ὁμάδα.

— Νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸ νήπιο στὶς ἀτομικὲς του προσπάθειες ποὺ ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὶς ἀνάγκες του.

2. Τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κινητικότητος, παρέχοντας στὸ νήπιο τὶς εὐκαιρίες:

— Νὰ κινεῖται καὶ νὰ παίζει.

— Νὰ ἐξερευνᾷ τὸ περιβάλλον.

— Νὰ ὑπερπηδᾷ φυσικὰ ἐμπόδια.

— Νὰ ἀντικαθίσταται τὸ σωματικὸ του ἐγὼ καὶ τὶς δυνατότητές του σὲ σχέση μετὰ τὰ γύρω του ἄτομα.

— Νὰ ἀποκαλύπτει τὶς δυνατότητές του γιὰ πράξεις.

— Νὰ τοποθετεῖται ἀπέναντι στὰ ἀντικείμενα.

— Νὰ ἐλέγχει καὶ νὰ συντονίζει τὶς κινήσεις του.

3. Τὴν ἀνάπτυξιν τῶν γνωστῶν λειτουργιῶν, βοηθώντας τὸ νήπιο:

— Νὰ ἐνεργοποιεῖ τὶς δυνατότητές του καὶ νὰ ἱκανοποιεῖ τὴν περιέργειά του γιὰ τὸ νὸ καὶ τὸ ἄγνωστο.

— Νὰ ἐνεργεῖ ἐπάνω στὰ ἀντικείμενα, προσφέροντάς του εὐκαιρίας γιὰ ἐργασίαν μετὰ συγκεκριμένον ὕλικό.

— Νὰ σχηματίζει τὴν ἐννοίαν τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου μετὰ κατάλληλες δραστηριότητες.

4. Τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων ἐκφράσεως, προσφέροντας στὸ νήπιο:

— Γλωσσικὰ πρότυπα.

— Εὐκαιρίες γιὰ ἐλεύθερη γλωσσικὴ ἔκφραση ἀτομικὴ καὶ μέσα στὴν ὁμάδα.

—Δυνατότητες να εκφράζεται με τὸ σῶμα του, με ἀντικείμενα, με συμβολικά παιχνίδια, με χειροτεχνικά ὑλικά, με τραγούδι.

5. Τὴ βαθμιαία κοινωνικοποίηση βοηθώντας τὸ νήπιο :

—Νὰ ἐξασφαλίζει τὸ ἀπαραίτητο προστατευτικὸ πλαίσιο στὶς προσωπικὲς του προσπάθειες γιὰ νὰ ἐνταχθεῖ στὸ ἀνθρώπινο περιβάλλον.

—Νὰ ἀποκτᾷ προσωπικὲς ἐμπειρίες ἀπὸ τὴ σχέση με τὰ παιδιά καὶ τοὺς ἐνήλικες.

—Νὰ ἀξιολογεῖ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν του.

—Νὰ ἀναγνωρίζει καὶ νὰ σέβεται τοὺς ἄλλους καὶ τὰ δικαιώματά τους παράλληλα με τὰ δικά του δικαιώματα.

—Νὰ συνεργάζεται γιὰ νὰ διατυπώνει κανόνες κοινωνικῆς ζωῆς, τοὺς ὁποίους ἔπειτα θὰ συνηθίσει νὰ τηρεῖ.

Ἄρθρον 2.

Γενικά πλαίσια.

1. Ἀγωγή τῆς θρησκευτικότητας.

Ἡ ὀρθὴ ἀγωγή τῆς θρησκευτικότητας τοῦ νηπίου διευκολύνεται με τὴ δημιουργία κατάλληλης ἀτμόσφαιρας ποὺ θὰ ἐμπνεύσει, θὰ συγκινήσει καὶ θὰ βοηθήσει τὸ νήπιο νὰ βιώσει τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα.

Μέσα γιὰ τὴν ἀσκηση τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς εἶναι :

α) Ἡ προετοιμασία θρησκευτικῶν ἐορτῶν, ποὺ θὰ ἀποτελεῖ τὸ κέντρο διαφέροντος τῆς ἡμέρας ἢ καὶ ὁλόκληρης τῆς ἐβδομάδας.

β) Ἡ ὁμαδικὴ προσευχή. Πρέπει νὰ εἶναι κάτι πηγαῖο καὶ νὰ προέρχονται ἀπὸ τὰ βιώματα τῆς ἡμέρας.

γ) Ὁ ἐκκλησιασμός σὲ εἰδικὲς ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὶς μεγάλες ἐορτές με κατάλληλη διευθέτηση τῆς ἐκκλησίας καὶ προετοιμασία τῶν παιδιῶν.

δ) Ἡ ἐμπρακτικὴ ἐκδήλωση χριστιανικῆς ἀγάπης.

2. Ἀγωγή τῆς ἡθικότητας.

Εἶναι ἀναγκαῖα, μαζί με τὴν ἀγωγή τῆς θρησκευτικότητας, γιὰ τὴν ψυχικὴ καλλιέργεια τοῦ νηπίου. Ἐκδηλώνεται στοὺς ἐξῆς τομεῖς :

α) Ἀγάπη καὶ σεβασμός πρὸς τὸν κάθε ἄνθρωπο. Κέντρο διαφέροντος θὰ εἶναι διαδοχικὰ ὁ μικρὸς Ἑσχιμῶς, ὁ μικρὸς Κινέζος, ὅλοι οἱ μικροὶ τοῦ κόσμου, με τὰ ἔθιμά τους, τὶς συνήθειές τους. Ἔτσι, ἡ αἴθουσα τοῦ Νηπιαγωγείου θὰ πέρνει κάθε φορὰ ἀνάλογο χρῶμα με τὴ σχετικὴ διακόσμηση καὶ τὰ παιδιά με τὴ διήγηση, με τὶς εἰκόνες, με τὴ χειροτεχνία, με διάφορα ἀντικείμενα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸν κάθε τόπο, θὰ πλησιάζουν με τρόπο ζωντανὸ τοὺς ἀνθρώπους ὅλου τοῦ κόσμου, γιὰ νὰ τοὺς γνωρίσουν καὶ νὰ τοὺς ἀγαπήσουν.

β) Ἡ ἀξία τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀνθρώπινης προσπάθειας. Θὰ διδάσκεται τὸ νήπιο, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, σὲ κάθε χῶρο, ἀγωνίζονται νὰ κάνουν τὸ σπῆτι τους, νὰ καλλιεργήσουν τὴ γῆ τους, νὰ κατασκευάσουν τὰ πράγματα ποὺ τοὺς χρειάζονται καὶ ὅτι με τὴν ἐργασία προσφέρουμε ὁ καθένας κάτι στὸ σύνολο, γινόμεστε χρήσιμοι ἄνθρωποι.

γ) Εἰλικρίνεια, ἐντιμότητα, συναίσθημα εὐθύνης. Ἀποτελοῦν βασικὰ σημεῖα στὴν καλλιέργεια τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ πρέπει ἰδιαίτερα νὰ προσεχθοῦν στὸ Νηπιαγωγεῖο, γιὰ νὰ μπορέσει τὸ παιδί ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἡλικία νὰ διαμορφώσει ἕναν ἡθικὸ χαρακτήρα καὶ νὰ γίνεῖ ἀργότερα ἕνας εὐθύς καὶ ὑπεύθυνος ἄνθρωπος.

Ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν ἡθικὴ ἀγωγή τοῦ νηπίου, πρέπει νὰ δίνονται ὅχι σὰν σχολαστικὴ ἡθικολογία, ἀλλὰ με τρόπο πρακτικὸ, μέσα ἀπὸ τὴ διήγηση, τὸ παραμῦθι, τὸ κέντρο διαφέροντος, τὸ παιχνίδι, μέσα σ' ἕνα κλίμα χαρᾶς καὶ πρὸ παντὸς με τὸ παράδειγμα τῆς Νηπιαγωγοῦ, ποὺ πρέπει νὰ τὰ ζεῖ ἢ ἴδια γιὰ νὰ τὰ μεταδώσει.

3. Ἀγωγή τῆς κοινωνικότητας.

Ἀποτελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς κυρίους στόχους τοῦ Νηπιαγωγείου.

Ἐχει σκοπὸ νὰ βοηθήσει τὸ νήπιο νὰ ἐνσωματωθεῖ στὴν ὁμάδα, με τὴ βαθμιαία ὑπερνίκηση τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ καὶ νὰ γνωρίσει τὴ δύναμη καὶ τὴ χαρὰ τῆς ὁμαδικῆς προσπάθειας.

Αὐτὸ θὰ κατορθωθεῖ :

α) Τὴν ὥρα τοῦ κύκλου, ὅπου θὰ ἔχει τὸ νήπιο τὴ δυνατότητα νὰ ἐκφράσει τὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες του, νὰ ἀκούει τὰ ἄλλα παιδιά, νὰ περιμένει τὴ σειρά του γιὰ νὰ μιλήσει, νὰ τραγουδᾷ μαζί με τοὺς ἄλλους.

β) Τὴν ὥρα τοῦ διαλλείμματος, με τὰ κοινὰ παιχνίδια.

γ) Τὴν ὥρα τῆς ἐξατομικευμένης ἐργασίας, ὅπου θὰ χρειασθεῖ νὰ περιμένει, γιὰτὶ τὸ ὑλικὸ ποὺ διάλεξε τὸ ἔχει ἴσως κάποιο ἄλλο παιδί.

δ) Τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας σὲ ὁμάδες.

ε) Με τὴν προσφορὰ δώρων πρὸς τοὺς γονεῖς ἢ πρὸς τὰ παιδιά ἄλλων Νηπιαγωγείων ἢ Ἰδρυμάτων ἢ καὶ στὰ παιδιά τοῦ Νηπιαγωγείου τὴν ἡμέρα τῶν γενεθλίων τους, με εἶδη ποὺ θὰ ἐτοιμάσουν τὰ ἴδια τὰ παιδιά.

στ) Σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τοῦ Νηπιαγωγείου, ὅπου τὸ παιδί θὰ μάθει νὰ φέρεται εὐγενικὰ πρὸς τοὺς ἄλλους, νὰ ἀνοίγει καὶ νὰ κλείνει τὴν πόρτα χωρὶς θόρυβο, νὰ χαιρετᾷ εὐγενικὰ, νὰ μιλάει σιγὰ κ.λπ.

Γενικά τὸ παιχνίδι, οἱ κατασκευές, τὸ ὁμαδικὸ σχέδιο, ἡ προετοιμασία μιᾶς ἐορτῆς, ἀποτελοῦν εὐκαιρίες γιὰ τὴν ἀγωγή τοῦ κοινωνικοῦ συναισθήματος.

4. Ἀγωγή τῆς αὐτονομίας.

Εἶναι ἀπαραίτητο ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἡλικία νὰ ἀρχίσει τὸ παιδί νὰ αὐτοῦπηρετεῖται, ὥστε σιγὰ-σιγὰ νὰ γίνεαι ἀνεξάρτητο. Θὰ μάθει νὰ τοποθετεῖ τὰ πράγματα στὴ θέση τους, νὰ πλένει τὰ χέρια του πρὶν καὶ μετὰ τὸ φαγητό, νὰ ντυνέται, νὰ τρώει, καθὼς ἐπίσης καὶ νὰ προσφέρει μικρὲς ὑπηρεσίες στὸ περιβάλλον του, ἀνάλογα με τὶς ικανότητές του.

5. Κυκλοφοριακὴ ἀγωγή.

Εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ὑποβόηση τοῦ νηπίου, ὥστε νὰ γνωρίσει τὸν τρόπο τῆς ὀρθῆς καὶ ἀκίνδυνης κυκλοφορίας. Με πρακτικὸς τρόπος ἡ Νηπιαγωγὸς πρέπει νὰ γνωρίσει στὸ νήπιο τὰ κύρια σήματα τῆς τροχαίας καὶ τοὺς ἀπλοὺς κανονισμοὺς τῆς κυκλοφορίας.

6. Περιβαλλοντικὴ ἀγωγή.

Εἶναι ἀπαραίτητὴ ἡ καθοδήγηση τοῦ νηπίου, ὥστε νὰ γνωρίσει τὴ μεγάλη σημασία ποὺ ἔχει ἡ διαφύλαξη καθαροῦ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος γιὰ τὴν ὑγιεινὴ του διαβίωση. Μπορεῖ νὰ μάθει νὰ μὴν πετᾷ κάτω χαρτιά, νὰ φροντίζει νὰ εἶναι καθαρὸ καὶ τακτοποιημένο τὸ δωμάτιό του, ἡ αἴθουσα τοῦ νηπιαγωγείου, ὁ περίβολος τοῦ σχολείου, καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται νὰ εἶναι καθαρὸς καὶ πολιτισμένος ὁ τόπος ὅπου ζεῖ, τὸ χωριό του, ἡ πόλη του καὶ ἡ χώρα του.

7. Ἀγωγή τῆς ἀντιλήψεως.

α) Ἀντίληψη τοῦ σώματος. Εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωρίσει τὸ παιδί τὸ σχῆμα καὶ τὰ μέρη τοῦ σώματός του, τὶς διαφορὲς στάσεις του, τὸ χῶρο ποὺ καταλαμβάνει, τὸν προσανατολισμό. Νὰ μάθει ὅτι ἡ θέση τοῦ κάθε ἀντικειμένου δὲν εἶναι ἀπόλυτη, ἀλλὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ θέση ποὺ βρίσκεται τὸ σῶμα μας. Ἡ πόρτα εἶναι δεξιὰ μας ἢ ἀριστερά, ἀνάλογα με τὴ δική μας θέση. Ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ πετύχει τὸ παιδί με διάφορες ἀσκήσεις, μετακινήσεις μέσα στὸ χῶρο, με παράγ-γέλματα ποὺ θὰ τοῦ δίνει ἡ Νηπιαγωγὸς με τὴ φυσαρμόνια (δυνατὸ παίξιμο : πῆδημα πρὸς τὰ ἔμπρός, σιγανὸ παίξιμο : πῆδημα πρὸς τὰ πίσω κ.λπ.), με τὴ φλογέρα, με τὸ πιάνο κ.ἄ. Με τὸν τρόπο αὐτὸ δίδεται στὸ νήπιο ἐπὶ πλέον ἡ εὐκαιρία νὰ κινηθεῖ, ποὺ τόσο ἔχει ἀνάγκη.

β) Ἀντίληψη τῶν ἀντικειμένων. Τὸ παιδί θὰ ψηλαφίσει τὰ ἀντικείμενα, θὰ τὰ ταξινομήσει ὡς πρὸς τὸ σχῆμα, τὸ μέγεθος, τὸ χρῶμα, τὴ θέση, τὸν προσανατολισμό, τὸ βάρος,

τή σύσταση, τη θερμοκρασία, τούς ήχους, την όσμή, τη γεύση. Έτσι θα τα γνωρίσει με τις αισθήσεις και όχι άπλως με το όνομά τους, για να μην περιπέσει στη λογοκοπία.

Στις σχετικές ασκήσεις θα βοηθήσει και το παιδαγωγικό υλικό και το υλικό ταυτίσεως διαφόρων μεγεθών, χρωμάτων, προσανατολισμού, τόμπολες, οικοδομές, ντόμινο, πάζελ, ώστε το νήπιο παίζοντας φυσικά, άβίαστα και χαρούμενα, να αντιληφθεί όλες τις προέννοιες.

8. Άγωγή της νόησης.

α) Άγωγή των δεξιοτήτων. Το παιδί πρέπει να μάθει να χρησιμοποιεί τα διάφορα υλικά και εργαλεία : το χαρτί, την πλαστιλίνη, το μολύβι, το πινέλο, τις μπογιές, το ψαλίδι και λοιπά. Επίσης, να μάθει να κουμπώνει, να ξεκουμπώνει, να κρεμά, να ξεκρεμά, να κλείνει, να άνοίγει. Έτσι, θα καλλιεργήσει τις δεξιότητές του και θα νοιώσει ότι είναι μία οντότητα, που μπορεί να μεταμορφώνει το γύρω του περιβάλλον.

β) Άγωγή του λόγου. Η γλωσσική άγωγή αποτελεί τον κορμό του Νηπιαγωγείου. Έπαιθουν για την πρώτη άγωγή, οφείλει να δώσει στην ανάπτυξη της μητρικής γλώσσας μία από τις πρώτες θέσεις στις παιδαγωγικές δραστηριότητες. Το Νηπιαγωγείο θα δώσει στο παιδί τη δυνατότητα να εκφραστεί σωστά, να πλουτίσει το λεξιλόγιό του και να κατανοήσει τον προφορικό λόγο.

Επίσης, θα βοηθήσει το παιδί στη σωστή άρθρωση.

Μέσα καλλιέργειας άγωγής του λόγου είναι :

ι) Μιμική, χειρονομία, κουκλοθέατρο και άπλη άναπαράσταση.

ιι) Λεκτικές ασκήσεις ειδικές, αλλά και όλες οι ασκήσεις (αισθητηρίων, συσχετισμού, κατατάξεως κ.λπ.), διάφορες άλλες εκδηλώσεις του Νηπιαγωγείου (κέντρα διαφέροντος), καθώς και το παιδαγωγικό υλικό κατά την ώρα της εξατομικευμένης εργασίας, που μπορεί και πρέπει να αποτελούν ευκαιρίες γλωσσικής άγωγής. Το παιδί πρέπει να εκφράζεται φυσικά, άβίαστα, αυθόρμητα.

ιιι) Ποιήματα, που πρέπει να είναι σύντομα και άπλά, όχι όμως άπλοικά. Πρέπει τα παιδιά να αισθανθούν την όμορφιά της ποίησης, έστω και αν δεν μπορούν πάντοτε να συλλάβουν έντελως το νόημα.

IV. Παραμύθι. Το παραμύθι συγκινεί και γοητεύει το παιδί. Πρέπει όμως να είναι διαλεγμένο και να δίνεται στο παιδί με τρόπο όρθο (ζωντανή άφήγηση, χρωματισμός φωνής, καθαρή άρθρωση). Συνήθως το παραμύθι πρέπει να το διηγείται ή νηπιαγωγός και όχι να το διαβάζει.

γ) Μύηση στην άριθμητική σκέψη. Με κατάλληλα έρεθίσματα, θα όδηγεί το παιδί φυσικά και άβίαστα στις έννοιες : περισσότερο, λιγότερο, ίσο, ένα, κανένα, μερικά, όλα, πολλά, λίγα, τίποτα, μικρό, μεγάλο, όμοιο, διαφορετικό, μέση, έξω, στρουγγυλό, τετράγωνο, τρίγωνο, που πάνω σ' αυτές θα στηριχθεί μία μεταγενέστερη μαθηματική κατάρτιση.

Τα έρεθίσματα θα τα δώσουν οι ασκήσεις, το παιδαγωγικό υλικό και ο γύρω χώρος. Εκείνο που πρέπει να προσεχθεί, είναι να συγκεντρώσουμε το ενδιαφέρον του παιδιού και να το όδηγήσουμε στην άνακάλυψη των άριθμών και όχι στην εκμάθησή τους. Θα καλέσουμε το παιδί να διατυπώσει ένα συμπέρασμα, να κατανοήσει γιατί το 3 είναι μικρότερο από το 4, να κάνει ομάδες, να συσχετίσει τα άντικείμενα. Με αυτό τον τρόπο να όδηγούμε στη θεμελίωση της άριθμητικής σκέψεως και της λογικής.

9. Καλλιτεχνική άγωγή.

Η καλλιτεχνική άγωγή καλλιεργεί αισθητικά το παιδί. Το δίνει τη χαρά της δημιουργίας. Έπιπλέον όμως άναπτύσει τη φαντασία του και το δίνει τη δυνατότητα να εκφράσει τον έσωτερικό του κόσμο, τούς έβρους και τις άγωνίες του, τις λύπες και τις χαρές του και έτσι να λυτρωθεί. Συμβάλλει στην πνευματική και ψυχική του ίσορροπία.

Η καλλιτεχνική άγωγή έμπνέεται με την καθαριότητα, την τάξη, την άπλη και όμορφη διακόσμηση, την έναλ-

λαγή και το συνδυασμό των χρωμάτων, την ήρεμία, το χαμηλό τόνο της φωνής, την όμορφη διήγηση.

Επίσης, με την άκρόαση καλής μουσικής, την προβολή ώραιων τοπίων, με περιπάτους στην έξοχή, με κριτική άπλων καλλιτεχνικών έργων, καθώς και των έργων των ίδιων των παιδιών, χωρίς να συσχετίζονται με το παιδί που τα δημιούργησε. Σ' αυτή την ήλικία, το παιδί είναι καλλιτέχνης, ποιητής, λογοπλάστης και χρειάζεται παρότρυνση για να έμπνευσθεί και να δημιουργήσει.

Μέσα καλλιτεχνικής άγωγής είναι :

α) Το σχέδιο. Πρέπει να είναι έλεύθερο, άτομικό κυρίως, συχνά όμως και όμαδικό, για να δοθεί ή ευκαιρία συνεργασίας. Θα χρησιμοποιήσει το παιδί κάθε τρόπο εκφράσεως : πινέλο, μολύβια, μαρκαδόρους, νερομπογιές, δακτυλομπογιές. Μπορεί επίσης να ζωγραφίσει το περίγραμμα γεωμετρικών σχημάτων και να προχωρήσει μετά σε έλεύθερη σύνθεση.

β) Χειροτεχνία. Δίνει άπερίοριστες δυνατότητες στο παιδί για δημιουργία, όσο άπερίοριστα είναι τα υλικά που μπορεί να χρησιμοποιήσει : χαρτιά, χαρτόνια, πανιά, βαμμένα ζυμαρικά, όσπρια, χάντρες, κουμπιά, βελανίδια και άλλους ξηρούς καρπούς, ζυμαρί, ξερά φύλλα και λουλούδια κ.ά. Όλα αυτά το παιδί θα τα χρησιμοποιήσει με άπόλυτη έλευθερία και ή δημιουργία θα το δώσει χαρά και έμπιστοσύνη στις ικανότητές του.

Ειδικότερα, μπορεί να άσχοληθεί το παιδί με τη χαρτούφαντική, χαρτοδιπλωτική, χαρτοκολλητική, κέντημα σε χαρτόνι, σε λινάτσα, σχέδια πάνω στο χαρτόνι με διάφορα υλικά (όσπρια, ζυμαρικά κτλ.), με τον άργαλειό, για να κάνει τις κουβέρτες της κούκλας, κτλ.).

γ) Κατασκευές. Το παιδί χτίζει σπίτια, πύργους κτλ., μόνο ή με τη συνεργασία άλλων παιδιών, προβληματίζεται, βρίσκει λύσεις, όδηγείται στη δημιουργία.

δ) Κουκλοθέατρο. Κύριος σκοπός είναι ή ανάπτυξη του κοινωνικού συναισθήματος. Παράλληλα, είναι ένα μέσο εκφράσεως και διαλόγου, δίνει στο παιδί τη δυνατότητα της μιμήσεως, που σ' αυτή την ήλικία είναι σε πλήρη άνθηση και καλλιεργεί τη φαντασία. Το κουκλοθέατρο μπορεί να το παίζει ή Νηπιαγωγός, αλλά κυρίως πρέπει να το παίζουν τα παιδιά αυθόρμητα και τότε έχει μεγάλη παιδαγωγική και ψυχολογική αξία. Το παιδί νικά τη δειλία του, εκφράζει και έξωτερικεύει τον ψυχικό του κόσμο και λυτρώνεται.

10. Μουσική και ρυθμική άγωγή.

α) Η μουσική άγωγή βοηθεί το παιδί να αισθανθεί τη μουσική, του δίνει τη δυνατότητα να εκφράσει τα αισθήματά του και να άναπτυχθεί άρμονικά.

Τα μέσα για τη μουσική άγωγή είναι :

ι) Το τραγούδι. Συμβάλλει στη συναισθηματική ίσορροπία του παιδιού, άναπτύσσει την προσοχή και τη μνήμη του. Συγχρόνως, το όμαδικό τραγούδι είναι ένα πολύτιμο μέσο για τη διανοητική, ήθικη και κοινωνική άνάπτυξη του παιδιού. Το τραγούδι δημιουργεί χαρούμενη άτμόσφαιρα και καλλιεργεί τη φωνή και την άκοή.

Είδη τραγουδιών : Θρησκευτικά, πατριωτικά, τραγούδια άπ' τη φύση και τον κόσμο του παιδιού, άυτοσχέδια τραγούδια άπ' τη φύση και τον κόσμο του παιδιού, άυτοσχέδια τραγούδια που συνθέτουν τα ίδια τα παιδιά με τη βοήθεια της Νηπιαγωγού.

ιι) Οι ασκήσεις άκοής. Καλλιεργούν τη μουσική ευαισθησία και πλουτίζουν την άκουστική συναισθηματικότητα του παιδιού.

Η κατευθυνόμενη άκοή προσφέρει στο παιδί σημεία συγκρίσεως που το έπιτρέπουν να άκούει καλύτερα και να έκτιμά τη μουσική, και καταλήγει στην καθαρή άκρόαση που μπορεί να άκίνητοποιήσει όλόκληρη την προσοχή και τη συναισθηματικότητα του παιδιού.

Κάθε τί τὸ ὁποῖο παράγει ἤχο, μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ στὶς ἀσκήσεις ἀκοῆς : ἡ φωνή, τὰ ἡχηρὰ ἀντικείμενα, τὰ μουσικὰ ὄργανα, τὸ πικ-ἄπ, τὸ μαγνητόφωνο, ἐπιτρέπουν προοδευτικὰ ἀσκήσεις σὲ συνδυασμὸ μὲ ἄλλες μουσικὲς δραστηριότητες. Ἡ πὺδ συνηθισμένη τακτικὴ ποὺ χρησιμοποιεῖται εἶναι ἡ ἀναγνώριση ἑνὸς ἤχου ἢ ἑνὸς μοτίβου ἀνάμεσα σὲ ἄλλα. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι ὅτι τὰ μουσικὰ στοιχεῖα ποὺ προσφέρουμε στὸ παιδί, πρέπει νὰ εἶναι στὰ μέτρα του.

β) Ρυθμικὴ ἀγωγή. Εἶναι μέρος τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς καὶ βοηθεῖ στὸ σχηματισμὸ τῆς προσωπικότητος τοῦ παιδιοῦ. Ἐχει σκοπὸ νὰ διατηρήσει καὶ νὰ ἀναπτύξει τίς φυσικὲς του ικανότητες, νὰ προβλέψει καὶ νὰ διαγνώσει μερικὲς κακὲς στάσεις τους, νὰ διατηρήσει μιὰ καλὴ σωματικὴ ὑγεία, νὰ ἐξασφαλίσει εὐεξία σωματικὴ καὶ διανοητικὴ ἀναπτύσσοντας τίς ψυχοκινητικὲς ικανότητες, καθὼς καὶ τίς ικανότητες προσαρμογῆς. Δίνει στὸ παιδί τὴ δυνατότητα νὰ ξεπεράσει τὸν ἑαυτὸ του, νὰ κυριρχήσει στὶς φυσικὲς του τάσεις, νὰ σεβασθεῖ τὸν ἄλλο, νὰ διατηρήσει τοὺς κανόνες, νὰ ἐνσωματωθεῖ μὲ τὴν ὁμάδα, νὰ αἰσθανθεῖ τὴν ὑπευθυνότητά γιὰ τὴν ὑγεία του. Μέσα γιὰ τὴ ρυθμικὴ ἀγωγή εἶναι : ρυθμικὲς ἀσκήσεις, μιμητικὰ παιχνίδια ποὺ μὲ ρυθμικὲς κινήσεις ζωντανεύουν μιὰ ἱστορία, παραδοσιακὰ παιχνίδια (δὲν περνᾷς κυρὰ-Μαρία, περνᾷ-περνᾷ ἡ μέλισσα κτλ.), ἐκφραστικὲς κινήσεις ἀνάλογα μὲ τὸ νόημα τοῦ τραγουδιοῦ (ὁ περιβολάρης, ὁ γεωργὸς κτλ.).

II. Γενικά.

α) Τὸ κύριο χαρακτηριστικό, τῆς παιδικῆς ἡλικίας εἶναι τὸ παιχνίδι, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερο παράγοντα γιὰ τὴν ψυχοπνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἀνάπτυξη τοῦ παιδιοῦ, ἓνα ἀπὸ τὰ κύρια μέσα ἐκφράσεώς του, τὸ ὄργανο ποὺ τὸ ὁδηγεῖ, φυσικὰ καὶ ἀβίαστα, στὴ γνώση. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ κατέχει τὴν πρώτη θέση στὸ Νηπιαγωγεῖο καὶ νὰ ἀποτελεῖ τὴ βάση τῆς ὅλης ἀγωγῆς.

β) Δὲν ἔχει θέση στὸ Νηπιαγωγεῖο ἡ γραφὴ καὶ ἡ ἀνάγνωση, ποὺ ἡ ἐκμάθησή τους εἶναι ἔργο τῶν πρώτων τάξεων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Συνεπῶς, δὲν θὰ ὑπάρχουν τετράδια γραφῆς, βαθμοί, ἐργασία στὸ σπίτι.

Σκοπὸς τοῦ Νηπιαγωγείου εἶναι νὰ προσφέρει ἐρεθίσματα γιὰ μάθηση, ὅχι μὲ τὴ στενὴ ἔννοια τῆς συστηματικῆς διδασκαλίας.

γ) Ἐπίσης στὸ Νηπιαγωγεῖο πρέπει νὰ ὑπάρχει ἐλευθερία κινήσεων.

Νὰ μπορεῖ τὸ παιδί νὰ μετακινηθεῖ ἐλεύθερα ἀπὸ τὴν μία ἐργασία στὴν ἄλλη. Γι' αὐτὸ καλὸ εἶναι νὰ ὑπάρχουν δύο αἵθουσες : μία γιὰ τὴν ὥρα τῆς ἐξατομικευμένης ἐργασίας, μὲ μικρὰ τραπεζάκια καὶ καρέκλες, στὰ μέτρα τῶν παιδιῶν, καὶ μία γιὰ τὴν ὥρα τῶν κατασκευῶν, τῆς κόλλας καὶ τοῦ ἐλεύθερου παιχνιδιοῦ, τοῦ κύκλου κτλ.

δ) Στὸ Νηπιαγωγεῖο δὲν ὑπάρχει σταθερὸ πρόγραμμα, ἀλλὰ πλαίσια μέσα στὰ ὁποῖα θὰ κινηθεῖ ἡ νηπιαγωγὸς ἀνάλογα μὲ τὴν ἐποχὴ, τὸν καιρὸ (ὅταν ἔχει καλὸ καιρὸ, θὰ παρατείνει τὴν παραμονὴ τῶν παιδιῶν στὸ ὑπαίθρο), τὸ κέντρο ἐνδιαφέροντος, εἰδικὲς εὐκαιρίες (γενέθλια παιδιῶν, ἑορτές) κτλ.

Οἱ λόγοι ποὺ ἐπιβάλλουν τὴν ἐλαστικότητα στὸ πρόγραμμα τοῦ Νηπιαγωγείου εἶναι :

I. Ὁ σεβασμὸς στὴν ἀτομικότητα τοῦ νηπίου.

II. Ὁ σεβασμὸς στὴ δραστηριότητα τοῦ νηπίου, ποὺ ὀφείλεται σὲ ἐσωτερικὴ παρόρμηση : Εἶναι λάθος παιδαγωγικὸ νὰ ἀποσπάσουμε τὸ νήπιο ἀπὸ κάτι ποὺ τὸ ἐνδιαφέρει, γιὰ νὰ τοῦ δώσουμε αὐτὸ ποὺ ὀρίζει τὸ πρόγραμμα.

III. Ὁ σεβασμὸς στὴν αὐτοσυγκέντρωση τοῦ νηπίου. Ὅταν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ νηπίου στραφεῖ σὲ ἓνα ἀντικείμενο, μπορεῖ νὰ μείνει πολλὴ ὥρα σ' αὐτό. Ἡ σοβαρότητα τοῦ νηπίου κατὰ τὴν ὥρα αὐτὴ καὶ ἡ ἀφοσίωσή του, μαρτυροῦν

τὴ δύναμη τῆς προσοχῆς καὶ τῆς αὐτοσυγκεντρώσεώς του. Θὰ εἶναι σφάλμα νὰ τὸ διακόψουμε.

IV. Τὸ περιβάλλον ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχεται τὸ νήπιο καὶ τὸ ὁποῖο ἀσκεῖ τεράστια ἐπίδραση στὴ διαμόρφωση τῆς προσωπικότητός του καὶ συνεπῶς διαφοροποιεῖ τὰ ἐνδιαφέροντά του.

V. Ἡ ὀριμότητα τοῦ νηπίου, ποὺ βρίσκεται σὲ μιὰ ὀρισμένη φάση ἀναπτύξεως.

Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἡμερήσιο πρόγραμμα ποὺ ἀναφέρεται στὸ τέλος εἶναι ἐνδεικτικὸ.

Ἄρθρο 3.

Ὁργάνωση τῆς ζωῆς τοῦ Νηπιαγωγείου.

I. Ὁ χῶρος καὶ ἡ ὀργάνωσή του.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νηπίων, ἡ ἡλικία τους, τὸ κοινωνικὸ τους περιβάλλον, τὸ κτίριο εἶναι παράγοντες ποὺ πρέπει νὰ λαμβάνονται σοβαρὰ ὑπόψη, γιὰ τὴν ἄρτια ὀργάνωση τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐργασίας τοῦ Νηπιαγωγείου.

Ὁ χῶρος τοῦ Νηπιαγωγείου πρέπει νὰ διαμορφώνεται σὲ «γωνιές» ἔτσι, ὥστε ἡ ὅλη ὀργάνωσή του νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς πνευματικὲς, κινητικὲς, συναισθηματικὲς καὶ κοινωνικὲς ἀνάγκες τῶν νηπίων καὶ νὰ διευκολύνει τὴν ἀτομικὴ καὶ ὁμαδικὴ ἐργασία.

Οἱ «γωνιές» πρέπει νὰ ξεχωρίζουν μεταξὺ τους καὶ νὰ εἶναι τέλεια ἐξοπλισμένες. Ἰδιαίτερη σημασία πρέπει νὰ δίνεται στὴ «γωνιὰ» τοῦ παιδαγωγικοῦ ὕλικου μὲ μιὰ πλούσια συλλογὴ παιδαγωγικοῦ παιχνιδιοῦ.

Τὸ νήπιο πρέπει νὰ μάθει νὰ προσανατολίζεται στὸ κτίριο τοῦ Νηπιαγωγείου, νὰ γνωρίζει τοὺς χώρους, τὴν ἰδιαίτερη σκοπιμότητα κάθε χώρου καὶ νὰ μπορεῖ νὰ κατευθύνει καὶ ἄλλα νήπια.

Ἐπίσης νὰ γνωρίζει τὴν ξεχωριστὴ σημασία κάθε «γωνιᾶς», τίς ἰδιαίτερες ἀρχὲς καὶ κανονισμοὺς ποὺ διέπουν τίς δραστηριότητές της, νὰ μάθει νὰ χειρίζεται σωστὰ τὰ μέσα ἐργασίας (πινέλα, ψαλίδια κτλ), νὰ καθοδηγεῖται στὴν τεχνικὴ ὀρισμένων δραστηριοτήτων, νὰ συνηθίζει νὰ ἐκτιμᾷ τὴν οἰκονομία τῶν ὑλικῶν ἐργασίας (χαρτιά-ὑδροχρώματα κτλ), νὰ ἐσέβεται τὴν τάξη καὶ νὰ τακτοποιεῖ κάθε πράγμα καθαρὸ καὶ στὴ θέση ποὺ ἀνήκει.

2. Οἱ ἐνοχλήσεις καὶ δραστηριότητες τῶν νηπίων.

Ἡ ἐργασία στὸ Νηπιαγωγεῖο πρέπει νὰ ὀργανώνεται σύμφωνα μὲ τὸ Κέντρο Διαφέροντος, οἱ δραστηριότητες νὰ ἐξελλίσσονται μὲ βάση τὸ Κ.Λ., ἀλλὰ μὲ κάποια ἐλαστικότητα καὶ εὐεlexία, ὥστε νὰ προσαρμόζονται περισσότερο πρὸς τίς ἀνάγκες καὶ τὰ διαφέροντα τῶν νηπίων.

Κάθε Δ.Σ. ἀπαιτεῖ μιὰ διαφορετικὴ ὀργάνωση (ἐπίσκεψη ἢ ἀνάλογη διαμόρφωση τῆς αἵθουσας) καὶ ἡ διάρκεια τῶν ἐνασχολήσεων θὰ ἐξαρτηθεῖ ἀπὸ τὰ κίνητρα καὶ τὰ διαφέροντα τῶν νηπίων.

Οἱ περισσότερες δραστηριότητες τῶν νηπίων θὰ πρέπει νὰ πραγματοποιοῦνται σὲ μικρὲς ὁμάδες, ἔτσι ὥστε νὰ ἐκπληρώνεται καλύτερα ὁ σκοπὸς τῆς κάθε δραστηριότητας καὶ νὰ διευκολύνεται ἡ κοινωνικοποίηση τῶν νηπίων.

Ἀπαραίτητη εἶναι ἡ ὀργάνωση ἐορτῶν καὶ ἐκδηλώσεων ἀνταποκρινόμενων στὶς ἀνάγκες καὶ τὰ διαφέροντα τῶν νηπίων : ἐθνικὲς ἐορτές, γενέθλια, ἐορτὴ τῆς μητέρας, ἐορτὴ λουλουδιῶν, Ἀποκριὰς κτλ.

3. Ὁ ρόλος τῆς Νηπιαγωγοῦ.

Ὁ ρόλος τῆς Νηπιαγωγοῦ εἶναι :

Νὰ κατευθύνει καὶ νὰ προωθεῖ τὰ νήπια στὶς δραστηριότητες καὶ ἐνασχολήσεις τους, λαμβάνοντας ὑπόψη τίς ἰδιαίτερες ἀνάγκες καὶ τὴν ξεχωριστὴ προσωπικότητα κάθε νηπίου.

Νά χρησιμοποιεί τὸ παιχνίδι σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις του, ὡς μέσο ψυχαγωγίας, μαθήσεως καὶ ἐκφράσεως τῆς κινητικῆς δραστηριότητος τῶν νηπίων.

Ἰδιαίτερη σημασία πρέπει νὰ δίνεται στὸ παιδαγωγικὸ, στὸ συμβολικὸ, κοινωνικὸ καὶ στὸ παιχνίδι κανόνων γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν κοινωνικῶν καὶ διαπροσωπικῶν σχέσεων τῶν νηπίων.

Νά κεντρίζει τὰ ἐνδιαφέροντά τους καὶ νὰ παροτρύνει τὰ νήπια στὴν αὐτενέργεια καὶ τὴν αὐθόρμητη δημιουργικὴ ἐκφραση.

Νά δημιουργεῖ ἐρεθισμοὺς γιὰ τὴν καλλιέργεια καὶ ἀνάπτυξη τῶν πνευματικῶν ἱκανοτήτων τους.

Νά τὰ παρακινεῖ νὰ παρατηροῦν μὲ ἐνδιαφέρον τὸ περιβάλλον τους, τὴ φύση, τὰ φαινόμενά της, τὰ ζῶα, τὰ φυτὰ, νὰ κάνουν συλλογές καὶ νὰ ἀποκοτῶν ἐμπειρίες.

Νά προάγει τὴ γλωσσικὴ τους ἐξέλιξη μὲ ἀνάλογες δραστηριότητες μαθαίνοντάς τα νὰ συμμετέχουν σωστὰ στὴ συζήτηση.

Νά ὑποβοηθεῖ στὴν ἀνάπτυξη τῆς αἰσθητικῆς καλλιέργειας μὲ τὴ μουσικὴ (ἀκρόαση ἐκλεκτῆς μουσικῆς), τὴ λογοτεχνία (ἀνάγνωση ἀπλῶν ἱστοριῶν, ἀξιολόγων παιδικῶν λογοτεχνικῶν κειμένων καὶ ποιημάτων) καὶ μὲ τὴ ζωγραφικὴ (παρουσίαση ζωγραφικῶν ἔργων).

Νά ὀργανώνει περιπάτους καὶ ἐπισκέψεις μὲ ἐκπαιδευτικὸ καὶ ψυχαγωγικὸ σκοπὸ.

Νά ἐμπνέει στὰ νήπια τὴν ἀγάπη γιὰ τὶς παραδόσεις, τὰ τοπικὰ ἔθιμα καὶ τὶς ἐορτές, συμβάλλοντας ἔτσι στὴ διατήρηση καὶ συνέχιση τῆς φυσιογνωμίας τῆς φυλῆς μας.

Ἄρθρο 4.

Ι. Ἡμερήσιο Πρόγραμμα :

- 9 - 9.30 Ὑποδοχὴ τῶν νηπίων. Τακτοποίηση ἀτομικῶν εἰδῶν. Ἀτομικὴ ἀπασχόληση μὲ παιδαγωγικὸ ὕλικό.
- 9.30- 9.45 Προσευχή. Ἀνακοινώσεις.
- 9.45-10.00 Τραγούδι - Κέντρο διαφέροντος.
- 10.00-10.20 Αἰσθητηριακὴ ἀσκήσεις.
- 10.20-10.30 Ἐτοιμασία γιὰ τὸ πρόγευμα (τουαλέτα, πλύσιμο χειρῶν)
- 10.30-11.00 Πρόγευμα (ἐλεύθερη ἀπασχόληση γιὰ τὰ παιδιά πού δὲν τρῶνε).
- 11.00-11.40 Ὑπαιθρο, ὅταν ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέπει, ἢ διήγηση ἢ παιχνίδι μὲ κοῦκλες καὶ κατασκευές. Τραγούδι.
- 11.40-12.00 Σχέδιο. Κέντημα. Χαρτοκολλητικὴ. (Ὅλα σύμφωνα μὲ τὸ κέντρο ἐνδιαφέροντος).
- 12.00-12.45 Ἀσκήσεις ἰσορροπίας ἢ ρυθμικὲς ἀσκήσεις.
- 12.15-12.30 Προσευχή. Προετοιμασία γιὰ τὴν ἀναχώρηση.

2. Τὸ διάλειμμα ρυθμίζεται ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τῶν νηπίων καὶ ὄχι τῶν μαθητῶν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων πού τυχόν συστεγάζονται.

3. Ἡ ὥρα προσελεύσεως τῶν νηπίων ρυθμίζεται ἀνάλογα μὲ τὶς συνθήκες λειτουργίας τῶν Νηπιαγωγείων κάθε περιφέρειας.

Ἄρθρο 5.

Ἐναρξη ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀρχίζει ἀπὸ τὸ σχολικὸ ἔτος 1980-81.

Στὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀναθέτομε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθῆναι, 22 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 477

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ χρόνου προστασίας τῶν ναυτικῶν ἐκ κινδύνων ἐξ ἀτυχημάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

α) Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 14 παρ. 4Δ τοῦ Κωδικοποιημένου Νόμου 792/1978 (ΦΕΚ 220 Α-1978).

β) Τὴν γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΝΑΤ διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 2ας Νοεμβρίου 1978.

γ) Τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1980.

δ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 382/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 16ης Ἀπριλίου 1980, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ΝΑΤ παρεχομένη ἀσφαλιστικὴ προστασία τῶν κατὰ τὰς ἐκάστοτε διατάξεις ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ ναυτικῶν καλύπτει ἐφ' ἐξῆς καὶ τοὺς κινδύνους ἀνικανότητος καὶ θανάτου αὐτῶν ἐξ ἀτυχημάτων ἐπισυμβάντων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ταξιδίου μεταβάσεως πρὸς συνάντησιν τοῦ πλοίου μέχρι καὶ τῆς ἀναλήψεως ἐν τῷ πλοίῳ ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν των ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως των καὶ ἐνάρξεως τοῦ ταξιδίου ἐπιστροφῆς μέχρι καὶ τῆς ἀφίξεως εἰς τὸν τόπον τῆς μονίμου κατοικίας των.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ, ὁ ναυτικὸς θεωρεῖται, μόνον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Π.Δ., μέλος συγκεκριμένου πληρώματος ἀνεξαρτήτως καταβολῆς διὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν καὶ ἀπολαμβάνει τῆς ὑπὸ τῆς ἰσχύος νομοθεσίας περὶ ΝΑΤ προβλεπομένης ἀσφαλιστικῆς προστασίας ὑπὸ τὰς ἀκολουθοῦσας ἀποκλειστικῶς προϋποθέσεις :

α) Ἐὰν ἤρχισε τὸ ταξίδιον μεταβάσεως πρὸς συνάντησιν τοῦ πλοίου διὰ κυρίου ἢ βοηθητικοῦ μέσου μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως ναυτικῆς ἐργασίας καὶ τὴν παραχρὴν δελτίου ναυτολογήσεως ὑπὸ τοῦ Γραφείου Εὐρέσεως Ναυτικῆς Ἐργασίας (GENE) Πειραιῶς ἢ ἐτέρων Λιμενικῶν Ἀρχῶν.

β) Ἐὰν ἤρχισε τὸ ταξίδιον τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τὸν τόπον τῆς μονίμου κατοικίας του ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν καὶ διὰ τοῦ συνηθιζομένου ἢ συνηθῶς ἀκολουθουμένου κυρίου ἢ βοηθητικοῦ μέσου ἐπιστροφῆς.

γ) Ἐφ' ὅσον δὲν ἔλαβε χώραν ἀδικαιολόγητος ἐκτροπὴ ἐκ τοῦ ἀπαιτουμένου καὶ συνηθῶς ἀκολουθουμένου δρομολογίου μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς ἢ ὑπαίτιος καθυστέρησις.

Ἄρθρον 3.

Δὲν καλύπτεται διὰ τοὺς κινδύνους ἀτυχήματος κατὰ τὴν μετάβασιν 1) ὁ ναυτικὸς ὁ ὁποῖος ἀθετῶν τὴν ἐκ τῆς συμβάσεως ναυτικῆς ἐργασίας ὑποχρέωσίν του, μεταβαίνει ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας εἰς ἕτερον λιμένα εἴτε πρὸς ναυτολόγησιν ἐπὶ ἐτέρου πλοίου, εἴτε δι' οἰονδήποτε ἕτερον λόγον, 2) ὁ ναυτικὸς ὁ ὁποῖος ἀφίχθεις εἰς τὸν λιμένα κανονικοῦ προορισμοῦ του, ἀνευ νομίμου αἰτίας δὲν μεταβαίνει ἀμελλητὶ πρὸς ναυτολόγησιν ἐπὶ τοῦ μεθ' οὗ συνεβλήθη καὶ ἀναγραφόμενος εἰς τὴν οἰκείαν ἄδειαν τῆς Ἀρχῆς πλοίου.

Άρθρον 4.

Κατὰ τὰ λοιπά, ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος θεσπιζομένου δικαιώματος ἀπονομῆς συντάξεως, τὸν ὑπολογισμὸν αὐτῆς κ.λπ. ἰσχύουν αἱ οἰκεῖαι περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν ναυτικῶν λόγῳ ἀτυχήματος γενικαὶ διατάξεις.

Εἰς τὸν Ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν, τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΚΙΩΡΗΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

(6)

Στὸ Πρ. Διάταγμα 327/1980 «περὶ μετατροπῆς κενῶν θέσεων ἐπικουρικῶν καθηγητῶν τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, εἰς τακτικὰς ἑδρας τῆς αὐτῆς Σχολῆς καὶ καθορισμοῦ τοῦ τίτλου καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν», ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ Φ.Ε.Κ. 93/22.4.1980 (τ.Α') διορθώνεται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἀρθροῦ μόνου ἀπὸ τὸ ἐσφαλμένο:

2) «Τῆς ἑδρας Παθολογίας τῶν Βοοειδῶν καὶ Μαιευτικῆς (μετὰ παθολογίας τῶν χοίρων καὶ ὀρνιθοειδῶν)...

Στὸ σωστό:

2) «Τῆς ἑδρας Μαιευτικῆς τῶν ζώων καὶ Τεχνητῆς Σπερματεγχύσεως...».

(Ἀπὸ τὸ Ὑπ. Ἐθν. Παιδείας καὶ Θρησ/των)